

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ntioni Anonymi Eraireia Emporias H/Y, Logismikou kai Paroxis Ypiresion Michanografisis, Ioannis Michail Pikoulas

Strona pozwana: Epitropi Kefalaiaigoras

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulio tis Epikrateias — Wykładnia art. 21 dyrektywy 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz.U. L 184, str. 1) — Publikacja prospektu zawierającego nieprawidłowe i mylące informacje, mogące wprowadzić w błąd inwestorów

Sentencja

Artykuł 21 dyrektywy 2001/34 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji, powinien być interpretowany w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, aby prawodawca krajowy w przypadku, gdy informacje zawarte w prospekcie opublikowanym w związku z dopuszczeniem papierów wartościowych do publicznego obrotu na giełdzie okazują się nieprawidłowe lub wprowadzające w błąd, ustanowił sankcje administracyjne nie tylko wobec osób, które zostały wyraźnie wskazane w tym prospekcie jako osoby odpowiedzialne, lecz również wobec emitenta tych papierów wartościowych, a także, nie czyniąc różnicy wobec członków zarządu emitenta, niezależnie od tego, czy członkowie zarządu zostali wskazani w tym prospekcie, jako osoby odpowiedzialne w wyżej wymienionym znaczeniu.

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 czerwca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Giovanni'emu Dell'Orto

(Sprawa C-467/05) (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2001/220/WSiSW — Dyrektywa 2004/80/WE — Pojęcie „ofiary” w postępowaniu karnym — Osoba prawna — Zwrot własności przejętej w toku postępowania karnego)

(2007/C 199/14)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Milano (Włochy)

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Giovanni Dell'Orto

Przy udziale: Saipem SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Milano — Wykładnia art. 2 i 9 decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym i art. 17 dyrektywy Rady 2004/80/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. odnoszącej się do kompensaty dla ofiar przestępstw (Dz.U. L 261, str. 15) — Pojęcie ofiary obejmujące „każdą osobę dotkniętą przestępstwem” — Prawo tych osób do kompensaty

Sentencja

Decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym należy interpretować w ten sposób, że w ramach postępowania karnego, a bardziej szczegółowo, w ramach postępowania karnego wykonawczego, następującego po uprawomocnieniu się wyroku skazującego, takiego jak w sprawie przed sądem krajowym, pojęcie „ofiary” w rozumieniu tej decyzji ramowej nie obejmuje osób prawnych, które doznały szkody spowodowanej bezpośrednio przez działania lub zaniechania stanowiące naruszenie prawa karnego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 74 z 25.3.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 czerwca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-1/06) (¹)

(Rolnictwo — System refundacji wywozowych do produktów rolnych — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Przedstawienie dowodu wywozu produktów — Przedstawienie dowodu równoważnego — Artykuł 47 ust. 3 — Uznanie z urzędu, za dowód równoważny, dokumentów, wraz z którymi nie złożono sformułowanego w sposób wyraźny uzasadnionego wniosku o uznanie innych dokumentów za równoważne — Brak zastosowania do wywozu bezpośredniego — Krajowe przepisy proceduralne — Obowiązki ciążące na właściwych władzach krajowych)

(2007/C 199/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bonn Fleisch Ex-und Import GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 47 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 351) ze zmianami — Uznanie dokumentów za równoważne z urzędu bez wyraźnego wniosku w tym zakresie

Sentencja

Artykuł 47 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych w brzmieniu ustalonym przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 2955/94 z dnia 5 grudnia 1994 r., nie ma zastosowania do bezpośredniego wywozu produktów.

Jeżeli jednak na skutek okoliczności niezależnych od eksportera, krajowy dokument wywozowy potwierdzający, że dane produkty opuściły obszar celny Wspólnoty nie może zostać przedstawiony, władze krajowe właściwe w zakresie refundacji wywozowych powinny zgodnie z celami rozporządzenia nr 3665/87 w brzmieniu ustalonym przez rozporządzenie nr 2955/94 z urzędu uwzględnić równoważne środki dowodowe oraz wnioski o uznanie innych dokumentów za równoważne złożone w sposób dorozumiany. Tego rodzaju środki dowodowe powinny jednak być w równym stopniu wystarczające dla celów kontroli przeprowadzonej zgodnie ze szczegółowymi uregulowaniami krajowymi w zakresie, w jakim uregulowania te są zgodne z zakresem i skutecznością prawa wspólnotowego.

Jeżeli wygaśnięcie terminu na przedłożenie równoważnych środków dowodowych należy przypisać właściwym władzom krajowym, to nie mogą się one powołać w stosunku do eksportera, który dochował należytej staranności na 12-miesięczny termin określony w art. 47 ust. 2 rozporządzenia nr 3665/87 w brzmieniu ustalonym przez rozporządzenie nr 2955/94.

(¹) Dz.U. C 74 z 25.3.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 28 czerwca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln, Niemcy) — Planzer Luxembourg Sàrl przeciwko Bundeszentralamt für Steuern

(Sprawa C-73/06) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 17 ust. 3 i 4 — Zwrot podatku VAT — Ósma dyrektywa VAT — Zwrot podatku VAT na rzecz podatników niemających siedziby na terytorium danego kraju — Artykuły 3 lit. b) i 9 akapit drugi — Załącznik B — Zaświadczenie o opodatkowaniu — Doniosłość prawna — Trzynasta dyrektywa VAT — Zwrot podatku VAT na rzecz podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty — Artykuł 1 pkt 1 — Pojęcie przedsiębiorstwa w celu realizacji transakcji handlowych [siedziby dla celów wykonywania działalności gospodarczej])

(2007/C 199/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Köln, Niemcy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Planzer Luxembourg Sàrl

Strona pozwana: Bundeszentralamt für Steuern

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Köln — Wykładnia art. 3 lit. b), jak również załącznika B do ósmej dyrektywy Rady z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju (Dz.U. L 331, str. 11) oraz art. 1 pkt 1 trzynastej dyrektywy Rady z dnia 17 listopada 1986 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium Wspólnoty (Dz.U. L 326, str. 40) — Zwrot podatku VAT na rzecz podatnika mającego siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego i będącego spółką zależną spółki mającej siedzibę państwie trzecim — Kryteria, które powinno spełniać przedsiębiorstwo, aby mogło zostać uznane za mające siedzibę na terytorium kraju — Pojęcie „przedsiębiorstwa w celu realizacji transakcji handlowych” [siedziby dla celów wykonywania działalności gospodarczej] oraz „stałego zakładu, z którego prowadzone są transakcje gospodarcze”

Sentencja

1) Artykuły 3 lit. b) oraz 9 zdanie drugie ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju, powinny być interpretowane w ten sposób, iż zaświadczenie zgodne